

சிறையம்.

பொதிகைமாமலை அகத்தியமாழனிவர் திருநெடுந்தாண்டகமாலை.

இஃஂது

சடாங்த சமரச வேத சுத்த சன்மார்க்கச் சாலை
தமிழ்ப்புலமைக் கெல்வரிலொருவரும்
வடஹர் ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகளின்
உடனிருந்து விசுவகித்தவருமாகிய

பண்ணுறுட்டி

ஸ்ரீஸ்ரீ த. க. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள்
திருவாய்மலர்ந்தருளியதை

ஷாயார் பெளத்திரர் பண்ணுறுட்டி

ஸ்ரீமான்

த. க. சு. சொ. ஷண்முகஞ் செட்டியாரவர்களால்

விழுப்புறம்

ஹனுமான் அச்சியங்கிரசாலையில்,
பகிப்பிக்கப்பட்டது.

222792

திருச்சிற்றம்பலம்.

முன் னுரை.

வேண்டுபா.

பண்ணடக் குறுமுனியாய்ப் பன்னு மகத்தியன்மேல்
தண்டமிழாற் றுண்டகத்தைச் சாற்றினுன்—தொண்டர்புதழ்
பண்ணுட்டிச் சுப்பராயப் பாவலனன் னுன்பேரன்
சண்முகமச் சிற்பதுபிப்பித் தான்.

திருமலீயும் டுநாட்டிற் சிறப்புற்றேங்கியதும் அட்டவிட்ட
தத்துளொன்றுமாகிய, திருவநிகைத் தலத்தையண்மிய பண்
ருட்டியில் வைசிய குலத்தோன்றலும் சிவானுழுதிச் செல்வ
ரும் ஸ்ரீமத். வடதூர் திருவருட்டிரகாச வள்ளாரென்னும்
இராமலிங்க சுவாமிகளின் உடனிருந்த ஆன்ம விசுவாசிகளில்
ஒருவரும் தமிழ்புலமை மிகுதியும் பெற்று விளங்கிய ஸ்ரீமத்.
த. க. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள் கடவுளின் திருவருட் சம்ம
தத்தின்படி பல நூல்களை எழுதியிருந்தார். அன்னவற்றிற் கல
அச்சுவாகனமேற்றப்பட்டன கல அஃதிலே. ஷடி செட்டியா
ரவர்களின் பாக்களைனத்தும் பக்கிச்சுவை ததும்பி, பொருண்யம்
சொன்னாயங்கள் வரய்ந்து, படிக்குமவர் மனங்களிக்குருகும்
தன்மைக்கு. ஆகையால் அச்சுவையை நன்கறிந்தவரும், சிவ
ழூஜப்பிரியரும் அடியர் பக்கி சிவபக்திகளில் மிக்குனரும்,
ஜீவகாருண்ய சிந்தையரும் ஷடி சுப்பராய செட்டியாரவர்கள்
பெளத்திருமாகிய ஸ்ரீமான். த. க. சு. சோ. ஷண்முகஞ்செட்டி.
யாரவர்கள் மற்றைப நூல்களையும் பதிப்பிக்க மனமுவங்கு
முதற்கண் இந்த அகத்தியமாழுனிவர் திருவெடுந்தாண்டகம்
என்னும் நாலீல அச்சிட்டதற்காக நாம் அவர்பால் மிகுதியும்
நன்றிபாராட்டுவதுடன், ஷண்முகஞ்செட்டியாரும் அவர் மர
பினர்களும் சால நன்மையுடன் டல்லாண்டு வரழ்க கடவுள் திரு
வருளை வேண்டுதூாம்.

N. B:—சிதம்பரம் தண்டபாணியனுர் திருப்பதிகமும்
அச்சிட்டு வேளிவந்துவிட்டது. மிகவும் நமக்கு ஆண்தலே.

இங்களும்,

பூதூர். வைத்தியநாதையர்,
சென்னை, ஆண்த விதை விடதன் ப

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத் கணபதி துணை.

பொதிகைமாமலை அகத்தியமாழிவர் திரு நெடுந்தாண்டகமாலை

—*—*—*—*—*

சீர்விளக்குங் கலைகளைலாக் தெளிவாய்ச்சொல்லுங்
சித்தர்குல திலகமென்று தெய்வக்குன்னாற்
நார்விளக்குங் கருணையருள் வாரிதன்னை
கோமோகுமர சாமிதரும் ஞானவாளைப்
பேர்விளக்குங் சித்தனைத்துஞ் செய்துனாளைப்
பெரியவர்க்கும் பெரியாளைப் பிரமன்சேலையத்
தேர்விளக்கு முத்தமிழின் செல்வத்தாளைச்
சித்தத்திற் கட்டவல்லார் சித்துனாரே. (1)

தம்பழுசற் பிரமன்வரைப் பொய்தானேங்றுஞ்
சாமிபரம் பொருளான சுத்தே யென்றும்
வெம்பிவிழுஞ் சித்தர்மகிழ் வெய்தாஞ்ரான
விஞ்சைதரும் யோகசித்தி கண்மசித்திப்
பம்பியெனி தாகவருங் குருவைப்பேபணிற்
பண்ணுமென்று சாதகக்தான் பகர்ந்துனாளைக்
கும்பழுனியென்கின்ற கோமான்றன்னைக்
குறுகுமலர் சித்தனைத்துங் குறுகுவாரே. (2)

யோகநிலை முழுதுணர்ந்த சித்தர்க்கெல்லா
மொருக்குவாய் மெஞ்சுான ஏன்கையாகித்
தேகந்லையீதென்று முனர்வீதென்றுஞ்
சித்தனைத்துஞ் சேர்கின்ற விடமீ தென்றும்
போகந்லையற்றவர்கள் புகழீதென்றும்
புண்ணியபா வங்களிலாப் பொருள்தென்றும்
வகந்லையான முருகேசன் சீடன்
ஏன்பெயர்தா நகத்தியனென் நியம்புக் தேவே. (3)

முனிவர்க்டூங் கண்பனிக்குங் கனிவுளானை
 முருகேச மாமனிக்குங் சீடன்றன்னைத்
 தனிவிளாக்கு ஒலையானைப் பிரமனுர்குங்
 தனியானை யெனைவளர்க்குங் தங்கையானைக்
 கனிவுபெறு முன்திருக்குங் கருளையானைக்
 கடலையுருங் தெல்லையதாய்க் கண்டனானை
 நனிவிளாக்குங் சித்தானைச் சித்தர்க்கெல்லாம்
 நாயகனை காடுமவர் கவிவில்லாரே,

(4)

பலகலைக்கும் பொருஞ்சைத்துச் சீடர்தம்மைப்
 பக்குவத்திற் கொள்வானைப் பகமுன்னானைச்
 சிலகலைக்குங் தன்பெயரிட் இரைத்துளானைச்
 சித்தசிகாமனியான சித்தன்றன்னைத்
 தலைமறைக்குங் கண்பேபரு மாசாங்பேபருங்
 தரண்யினிற் றுன்விளாக்க வைத்துளானை
 மலமறவே பொதிகைமலைவாழுங் சித்த
 மாமனியை கண்கண்டோர் மருளில்லாரே.

(5)

சுகத்தியலைவதுத்து குருசாமியான்றன்
 தன்னருளைக் கொள்ளைகொருங் தகைக்கமயானை
 மகத்தான புண்ணியத்தால் கற்பந்தன்னுல்
 மானதத்தால் யோகத் துப்பாசகத்தால்
 அகத்தியுர்மங்திரம் ஒம்-சிம்-வம் அம்-உம்
 மம்-மெனகத்திசவை இனயாவென்றுஞ்
 சுகத்தையெமக் கருளென்றுங் சொழுவார்க்கெல்லாங்
 சுத்தசுகநூனமருள் செய்வான்றுனே.

(6)

சித்தரெலாங் காண்பதற்கு மக்திரங்தாங்
 சிவாயரம் ஒம் கிலீம் என்றுளானைப்
 பஷ்தரெலாம் வணக்குதற்கு மருள்ளவத்தானைப்
 பன்னிரண்டு கண்ணூறுக்கடயான் சீடன்றன்னைச்
 சுத்தியெலாம் பேர்வழங்கப் பெற்றுளானைச்
 சகமார்க்க மெல்லாழுஞ் சார்த்துளானை ~
 முச்தரெலாங் தொழுகின்ற சித்தன்றன்னை
 முதற்யாக வழிபடுவார் முனிவர்தாமே.

(7)

தெளிவுடையாரகத்தியலேச் சேர்ந்துளானோச்
 சிவசித்தர் தம்முளத்தின் சித்துமூளானோக்
 களிவுடையார் மனத்தானைக் கருணையானைக்
 கன்மசித்தி யோகசித்திக் கண்டுளானை
 யெளிமைதலீர்த்திடப் பொறுத்துமிருந்திலானை
 யென்குமரசாமிக்குஞ் சீடன்றனைக்
 யளிமை குவித்தருள்வானைப் பொதிகையானை
 யார்வணங்கப்பெற்றுஹமருள் சேர்வாரோ.

(8)

சிவசித்த சாதகர்க்குச் தெளிவுளானோச்
 சின்மயமாஞ் சித்தினுக்குஞ் சித்துளானோத்
 தவசித்த முனிவர்பெறுந் தன்மையானோத்
 ரழுல்காலுந் தம்பிக்கச் செய்துளானைப்
 பவசித்த மார்க்கமெலாமருள்வான்றனைப்
 பங்கயன்றன் சேயைமறை பகர்ந்துளானை
 வெசித்தர் தம்முளொழு முனிவரேற்று
 நாயகனைக் கண்காண நாடுகேனே,

(9)

தம்பிரானேவலெல்லாங் கொண்டுளானாங்
 தலைத்தோங்கிப் பொதிகைமீலை சார்ந்துளானை
 வெம்பியழு மிவ்வேவைதுக்கருள்செய் வானை
 வில்வலுக்கு மினையானை விருந்துண்டானோச்
 செம்மைபெறு சித்தர்மனாஞ் சேர்ந்துளானோத்
 தேவநர ராக்கதர்மா முனிவரானை
 இம்மைமறு மைக்குமரு ளழியாதானை
 யென்றும்வளர் மாமணியை பேற்றுவேனே.

(10)

வடநாடுந் தாழுக்கிடவு மணமிடற்கே
 வங்தசிவ பெருமான்றன் வாழுத்துளானோத்
 திடமானக்கவியானங்க் கோலங்கண்ட
 சிவமூருகன்சீடனை மெங்ச சித்துளானை
 யிடமானவம்மைதரும் திருவுளானை
 யென்றைக்குமழுப்பியானை யிதயத்தானை
 மடநாடு மென்போன்றூர் மதியுளானை
 வர்ணலெலுங் குறுமுனியை வழுத்துவேனை,

(11)

மனைருமிவோர் வாழ்த்துகின்ற குரவன்றன்னை
 மலரவன்றன் மனத்துதித்த வள்ளலானைத்
 திரமனைத்துங்கண்டானைச் சமூழுனைகாட்டத்
 திருக்தானைத் துறந்தவர்க்குங் தோன்றுதானை
 யறமனைத்துங் தருவானையயன்றன் வாழ்வை
 யகத்தியனைச் சகத்தியவி னருஞ்சானைத்
 துணையனைத்துங் காட்டுமொரு சித்துளானைச்
 சஞ்ஜானப்பொருளானைத் தொழுவனுவே.

(12)

புங்தரஞ்சு வேள்விதனைப் புரிவித்தானைப்
 புலோமசைக்கு மணவாளன் புகுவித்தானைக்
 கரங்தனிலே கமண்டலமு மேங்கினுனைக்
 கடலையாங்கை யாசமலீ ராக்கிஞ்சுனை
 யிரங்தவர்க்குக் திருவளிக்குஞ் சித்துளானை
 யிருடியர்தம் பெருமானை யிகத்துளானை
 யுரங்தருமால் மருகனாருட் சிடன்றன்னை
 யுணர்வாரை யென்னுளத்தி னுண்ணருடேவனே.

(13)

கற்றூர்க்கும் புலமைதரும் கலைவல்லானைக்
 கருதுசித்தர் பதினெண்டேபர் கடவுளானை
 நற்றூய்க்குக் தாகைதக்கு முரியான்றன்னை
 நாற்பத்தெண் புலவர்புகழ் சிரஞ்சுக்குப்
 பெற்றூரு மிலக்கணங்கள் போதித்தானைப்
 பேதமிலாக் கண்ணனையுங் குறுகு மென்னைக்
 குதற்றுஸங்களில்கிவ விக்கமாக்கிக்
 கொண்டானைக் கண்டவர்தான் குறுகுவேனே.

(14)

தரப்பணவோ மங்களவழு வாதஞானச்
 சாதகர்க்கும் போதகனுய்ச் சார்க்துளானை
 விர்பணர்க்கும் விற்பணனை விருட்சோனை
 வேழழுக ஸீர்கவிழுத்த வாகன்றன்னை
 சர்ப்ப சர்ப்ப வெனுனகுலன் றன்னைப் பாம்பாய்த்
 தாங்சபித்துக்கொண்டானைச் சகழுள்ளானைக்
 கற்பங்கடோறுமொரு சித்துளானைக்
 கருனைவடி வானுனைக் கருதுவேனே.

(15)

மகந்தனையே புரிகின்ற விருட்யற்கு
 மார்க்கமெலாந்தந்தானை மகவாண்கோனைச்
 சகந்தனில்வாழ் பதினேண்பேர் சித்தர்க்கான
 சாத்திரங்கள் புகன்றுனைச் சத்தானுனை
 யகந்தையிலாச் சிவாலயற்கு முறையையந்தா
 யகத்தியனூர் திரட்டென்று மளித்துளானைச்
 குகன்றனக்கு மானுக்க ஞகிஞனைக்
 குறுமுனியை காடுமவர் குலஞ்சேர்வேனே.

(16)

நான்மறைகள் புகல்விக்கும் ஞானத்தானை
 உள்ளுமலர் வாழ்கின்ற பிரமன்சேயை
 வான் முறைகள் வழுவாமல் வைத்துளானை
 மாதவர்க்கும் மாதவனை மலையுள்ளானை
 ஓன்மறைக்கு மரணபய மொன்றிலானை
 வன்மைக்கு வன்மையைன் யும்பர்வானைத்
 தேன்மறைக்கு மலர்போன்ற கருனையானைத்
 தாருகனைச் செற்றுனைச் சிந்திப்பேனே.

(17)

விஞ்சைமலை யிகலடக்கும் விறலான்றன்னை
 விளம்பாத சிலையனைத்து மிருட்கட்குஞ்
 சந்ததமும் பொதிகையினிற் புகன்றுளானைச்
 சதகோடி முனிவர்புடை சூழலானைக்
 கந்தபுரிவாழ்கின்ற முதல்வன்றன்னைக்
 கலைஞரானாந் தந்தளிக்கக் கருதிஞனைச்
 சிந்தையினிற் சிவயோக நினைஞளானைச்
 சித்தர்கட்குஞ் சித்தனையான் சித்திப்பேனே.

(18)

மாதவங்கள் பலபுரிய முனிவர்க்கெல்லா
 மறைஞான சிலையனைத்தும் வழுத்திஞனைப்
 பாதகரா மாத்தவில்வ ஞகியர்க்கும்
 பகையானை மகவானைப் பணிகொண்டானைப்
 போதகனாக் குதமுனி நெறியெல்லாமும்
 புந்திவழிச் சேராதப் போதத்தானை
 யாதவனைக் கொண்டானை யகத்தியானை
 யறமுகனுக் கன்பானை யருச்சிப்பேனே

(19)

சொல்லாத நிலையனைத்துஞ் சிடற்கேதான்
 சொன்னுளைஞச் சுருக்தமிழாக்கினுளைப்
 பொல்லாத ஜாலங்களைண்ண்சித்திப்
 புரிகின்ற பெரியானைப் புலமையானைப்
 பல்லோருங்கானுத மக்திரத்தைப்
 பகர்க்தானைப் பொதிகைமலைப் பிரமண்றன்னைக்
 கொல்லாதசித்தர் குலக்கொழுங்கை ஞானக்
 குறமுனியை நாடுமவர் குமரனுளை. (20)

பிரமனுக்கும் பலிபீடமாக்கினுளைப்
 பேசாதமெளனங்கள் பெற்றுள்ளை
 வரமனைத்துங் கொண்டானைப் பொதிகைதன்னேரின்
 மணிமக்திர மவட்டமும் வைத்துள்ளை
 வரமனைத்துங்கைத் தீத்தர் தாணத்தானை
 யோங்கார வெளியதனினுண்மையானைப்
 பரயீலாத்துங் தானுன விசாகன்றன்னை
 பக்குவத்திற் கொண்டவைனைப் பணிந்துளேனே. (21)

மக்திரமேட்டமதாம் வைத்துள்ளை
 மலரவர்க்குமெட்டாத மறை சொன்னுளைத்
 தந்திரமுமாகமுஞ் சாற்றி ஞுளைத்
 சண்முகஞூர் தந்தகலைப் பெற்றுள்ளைப்
 புங்கியோரு வழியாக்குஞ் சித்தர் தம்மை
 புங்கதரனை யறங்தழைக்கும் புலவன்சேயை
 யெங்கைகுற முனியரசைக் கண்டுள்ளாறா
 யேற்றி வழிபடுமவர்தா னேற்றினேனே. (22)

அறமுனிவர் பெறுகின்ற வருள்ளுளை
 யறமுஞ்று வரைகளுக்கு மப்பாலானைப்
 பெறமுனிவர் கேட்கின்றதால் சொன்னுளைப்
 பிரமனுக்குங் கோயிலதாம் பொதிகையானைச்
 சிறமுனிவர்க் கொருதீக்கை விதிசொன்னுளைச்
 சித்தனைத்துங் செய்தானைச் சிவமானுளைக்
 குறமுனியைப் பரகுமரனேள்ளக்க் கொண்ட
 குணவானை காடி சின்றேன் குணம்பொல்லேனே. (23)

மறைமுனிவர் கேட்டொழுகும் விதியினுணை
மதயானைக் கிளையானை மருவினுணை
குறைமுடிக்கு மென்பாலும் குறுகுவானைக்
குறமுனியாம் பெயரானைக் குந்றினுணைக்
அறைமுடிக்கு நூல்களொலாஞ் சொல்லினுணைக்
சுகஞான வெளியிலெங்கு மூலவினுணை
யிரைமுனிவர் கேட்டவர மீயங்குளானை
யெம்மினையை யேந்துமவ ரெம்மடினுடே.

(24)

இலக்கியங்கே ரிலக்கணக்கள் புகன்றுளானை
யேதமிலா வைத்தியது வியம்பினுணைக்
குலக்கொடிபோற் புண்ணயயநால் குறுகினுணைக்
குலவுகின்ற மங்கிரநூற் கோத்திட்டானைத்
துலக்கமுறும் யோகத்தில் வரதக்தனைக்
சொன்னுணை சித்தனைத்துக் தோய்க்குளானைக்
கலக்கமிலாப் பொதிகைமலை வாழுங்கோனைக்
கண்டவரைத் தெண்டனிட்டிக் கருதுவேனோ.

(25)

குலவுகின்ற சித்கர்களோர் பாலுன்னானைக்
கூபமதிந்றைவலங்கள் கொண்டுளானைப்
பலங்கூக்டான்புகலுக் தெளிவினுணைப்
பதுமனையுங் பக்கவிதேல வைத்துளானை
மஸமறுவே புகல்கின்ற சூராத்தகானை
மண்றான்குங் தருவானை மேனாவியானைத்
தலமாகப் பொதிகைமலைச் சார்க்குளானைத்
சஞ்சிவியுகட்யானைத் தழுவினைனோ.

(26)

கருமங்தன் ஞெல்விளக்குக் கருணையானைக்
கடைமுடிவிலழியாத சித்தியானைத்
நருமங்கள் பலபுகல்சாத் திரத்தினுணைத்
கதலங்கண் மூவிக்கமாத்திரையினுணை
பெருமங்க சித்தர்பெறுங் கற்பத்சானைப்
பெறும்பற்பங் கொண்டானைப் பிரமஞர்க்கும்
அருமங்தப் பிள்ளையி னேயகத்தியானை
யனுதினமுங் துதிசெய்ய வருங்கிலேனோ.

(27)

கருங்கடலைக் கமண்டலத்திற் பெய்துள்ளைக்
கற்பக்கன் பலகோடி கடந்தானைத்
தருங்கமன குளிகை மாத் தினையினுணைச்
கதகோடி முனிவர்புமை குழந்தானைப்
பெகுங்கனக மாக்குவிக்குக் கைலத்தானைப்
மிறப்பிதப்பைத் தவிர்க்கின்ற பற்பத்தானைச்
கருங்கு முளத்திருந்தானைப் பொதிகையானைத்
தொழுமவர்க்கே சித்தியெலாக் தோன்றுக்கானே. (28)

தான்புகலுங் கற்பதால் சித்தியானைத்
தக்திரமங்கிரநூலுக் கழுவினுணைக்
கோன்புகலு நூலைனத்துங் கொண்டுள்ளைக்
குமரனருட் பேர்கொடுக்க வாங்கினுணை
வான்புகலுஞ் சித்தானை வைத்தியோனை
மக்திரவாதங்களைலா மருவினுணை
நான்புகலும் பாட்டிலுக்கு மருங்வான்றன்னை
கண்ணஞ்சத்துங்காளை காடிற்பேறே. (29)

சடைமுடியுக் கண்டிகையு ததஜம்போற்றித்
தயவுடைய மதிமுகத்தினிகையும் போற்றிக்
சடைவிழிவிலெழும் பிரமவௌர்யும் போற்றிக்
கருணையுளவுபசாக்க மொழியும்போற்றி
மடைகையிற் சித்தர்க்கருளும் யோகபட்ட
மாத்திரைக்கோல் முத்திரைமாவிகையும் போற்றி
யிடையிலணித்தோல்போற்றி சித்தும்போற்றி
யான்வணங்குக் கிருந்தாங்கன் போற்றி போற்றி. (30)

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலன் திருவடிகளே சரணம்.



திரு.

இந்துலாசிரியரால் இயற்றப்பட்ட — குமாரனந்த மடாலைய விருத்த.



குமாரனந்த மடாலைய விருத்த.

மயிலாப்பூர்—ஞானியார் சுவாமிகளின் தத்துவம்
தமிமானி யென்ற வியோம பத்திரிகை.

வேழபுரிமங்கல வழுத விநாயகர் திருப்பதிகம்.

யாழ்பாணம்—கதிர்வேல் சுவாமிகளை ஆங்கு சமையாதீதா
ஏங்கத் திருப்பணி விருத்தப்பாமாலை.

குறிஞ்சிப்பாடி—இத்தினவேல் செட்டியாரகத்துக் கருணை
கொண்ட செல்ல விநாயகர் திருப்பதிகம். ஞான வெள்ளிவேல்
பதிகம்.

திருவுத்தாஞான சிதம்பரமென்னுஞ் சித்திபுரம்—அரூப
பிரகாச வள்ளலாராகிய இராமலிங்கசுவாமிகளினருள் மணிமாலை.

திருக்கிறத்தொழும் பினாகிய கதிர்வேல் சுவாமிகளை
ஆங்க சமையாதீதர் யோகமணி விரட்டைப் பதிகம்.

திருநள்ளாற்றுக்கடுத்த செல்லீமா காளியம்மன் தசபஞ்சக
விட்ரடையாசிரியப்பா.

திருவத்தைப் பேரியநாயகியம்மையார் திருப்பதிகம்.

திருவத்தைப் பேரியநாயகியம்மையார் பிள்ளைத் தமிழ்.

இனி யச்சிடவேண்டிய புத்தகங்களாவன:—

ஞான பஞ்சகலியாகரணம்.

பஞ்ச நவலியாகரணம்.

கேளமார திருவருட்பா.

திருவத்தை யமகஞானவந்தாதி.

சைவநான் மணிமாலை.

தேய்வ மும்மணிக்கோவை.

சுவனிப்பு:—இந்துலாசிரியர் இயற்றிய “திருவத்தை வீரட்டாணம் ஸ்ரீ பெரியநாயகியம்மையார் தோத்திரப்பதிக”த்தை பல பக்காக்களின் வேண்டுகோட்டாடி பண்ணுங்குட்டி, ஜீவகாருண்ய சிலையும் M. சந்தர்வரதா செட்டியார் அவர்களால் இரண்டாம் புதிப் புத்தகம் படிப்படும்.

நுக்கோர் நல்ல விருந்து!!
ஏற்ற புதிய துப்பறியும் நவ்னம்!!!
வேளி வந்துவிட்டது!!

.ஒக்கர் நடுநாயகமாகப் பிரகாசித்து நவரஸ
அலங்கரித்தமாயமைந்த புதிய நரவல்!

நுக்மிணீகாந்தன்

அல்லது

ஆபத்தில் கார்க்கும் அண்பர்கள்.

அழகிய நான்கு ஆபடோன் படங்களுடன் கூடியது

இது அதி அனுபவமான மீட்டி. கவ. மு. கோதைநாயகி அம்மாள் தமது கற்பனை சக்தியால், புதிய நடையில் அதி அலங்கர மொழிகளால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

படிப்பவர் மனதைப் பிரமிக்கும்படி பரவசப்படுத்தும் தன் மையில் காதற்சொற்பொழிவுடன் அமைக்க ஒர் அதி உன்னத துப்பறியும் கவினம்.

இதுவரையில் நீங்கள் மனதிலும் கிளையாத நவரஸங்களும் (சிருங்காரம், ஆச்சரியம், வீரம், ஹாஸ்யம், சாதல், ரௌத்திரம், சோகம், சமத்காரம் முதலியது) இந்நாவலில் கடனம் புரிவதை இதை வாசிக்கும் எண்பர்களே அறியலாம்.

இந்நாவலை படிக்க ஆரம்பித்தவுடன் மந்திரத்தால் கட்டுண்ட வர்போல மயக்கி படித்து முடியுமட்டும் வைதுறக்கமின்றி, ஆனந்த சாகாத்தில் மூழ்கி மெய்மூங்கிருப்பிர்கள் என்பது முக்காலும் தின்னனம்.

தாங்கள் உடனே எமது ஒப்பில்லாத நாவலாகிய “நுக்மிணீ காந்தன்” இனை வாங்கி வாசித்து அத ஆள்ள இப்பத்தை பருகுங்கள் (பதினைந்து அழகிய அத்தியாயங்கள் கொண்டது)

இந்நாவலுக்கு ஏற்பட்ட விலை ரூ. 2—0—0.